

Telemaka“ od Fénelona (izdala matica hrv.), „Ksantipa“ od Littrowa, in „Kaja Krispa o Katilininoj uroti“. —

Pokojnik je bil vzoren duhovnik in domoljub. Zapustil je med drugimi društvu sv. Jeronima in Matici hrvaški po 1000 gld.; jugoslavenski akademiji in za medicinsko fakulteto v Zagrebu po 500 gld.

Bodi mu blag spomin!

V.

Baraga svoji sestri. G. Fr. Drenik v Ljubljani hrani zanimiv droben spominski list, katerega je znani misijonar in poznejši škof amerikanski, rojak naš *Friederik Baraga* izročil svoji sestri, ki je nekaj časa živela pri njem med severo-amerikanskimi Indijanci, pozneje pa se vrnila v Evropo. Svojeročna pisava je lepa in karakteristična in listek je napisan v vseh jezikih, katere je Baraga govoril: v slovenskem, nemškem, latinskem, francoskem, italijanskem, angleškem in indijanskem jeziku. Slóve pa takó:

»Meine Wünsche bei der Abreise meiner geliebten Schwester *Antonia*.

Angel Boshji naj te vedno spremlja,
Wie verlasse Dich des Himmels Schutz,
Tuta sis et salva in aeternum,
Observez toujours la loi de Dieu,
Nuovo sempre sia il Vostro zelo
Imitate the Saviour's holy lif
Angwamisin mino bimadisin.

Mission zum hl. Joseph in N. Amerika im Juli 1839.

Dein Dich ewig liebender Bruder

Friederich Baraga m. pr.◀

Pečnikovo predavanje. V Muzejskem društvu je poročal dné 3. vélikega travna g. *Jernej Pečnik* s Krškega v slovenskem jeziku o svojih prazgodovinskih in rimskih razkopavanjih po Kranjskem. Poudarjal je, da ne bode učeno in sistematično govoril, ker se arheologije ni učil iz knjig, ampak iz praktične izkušnje; zató bode jedino to povedal, kar je sam videl in sam našel. Pred sedmimi leti je začel razkopavati na *Drnovem*, tam kjer je stalo rimsko mesto *Nevidodunum*, ali takrat še ni imel nikakeršne izkušnje in ni znal starin po dóbah razločevati. Pozneje je prepotoval vse Kranjsko, del Primorskega, Hrvaškega in Štajerskega in se je prepričal, da je po slovenskih deželah živelo jedno ter isto mogočno ljudstvo, bodisi že keltskega ali slovanskega plemena. Zlasti je vsa *Krška* dolina, od izvira reke, pa do nje izliva, prepolna prazgodovinskih selišč. Najprej so ljudje stanovali po jamah ali pečinah, katerih je vse polno okolo Trébnjega, Krke, Zagradca, Žužemperka, Mirne Peči i. t. d. Navadno so pečine pri vhodu z močnimi zidovi zavarovane, v njih pa se nahaja polno pepela, oglja in drugih prazgodovinskih ostankov. Pozneje so si stavili ljudje z nasipi opásana gradišča. Skoro na vsakem griči po Dolenjskem se nahaja táko gradišče, ki je imelo navadno po dva vhoda: jednega na severu, drugega na jugu. Pri vhodih so nasipi vedno zeló trdni in visoki. Lepo táko gradišče se vidi pri *Koritih* blizu *Dobrnič*, ki ima tisoč korakov v obsegu. Še večje gradišče je pri vási *Maškovec* blizu Dvora, ki je obsezalo najmenj 2000 korakov. Velike naselbine so bile dalje v *Podzemlji*, na *Križnem Vrh*u pri Mokronogu (tam so se našli samó takšni uháni in take igle, kakeršnih ni na Vačah), pri *Vélikem Korenu* južno od Krke (tu je bilo zeló imenitno gradišče), na *Sv. Magdalen*i blizu Šmárijia in pri *Javorji*, kjer se nahajajo grobje popolnoma v pesku zadelani, da se od zunaj nič ne vidijo. Ravno taki grobje so v *Strahovlji* pri Zagorji. Južno od *Sv. Petra* na *Krasi* se nahaja 16 prazgodovinskih selišč, med katerimi sta najvažnejši *Šilertabor* (ostanki sežganega žita) in *Zemon* (morda stari Terpo?), kamor so se naselili prebivalci